

גדולת השלום – לפרשת חוקת

בפרשת השבוע מתוארת פטירת אהרון, כפי שכתוב "ויראו כל העדה כי גוע אהרון ויבכו את אהרון שלושים יום **כל** בית ישראל" (כ, כט) הדגש בפסוק זה על המילה **כל**, שכן אהרון היה ידוע כ"רודף שלום", שעסק רבות בהשכנת שלום בית בין איש לאשתו ובין בעלי מריבה. אלפי משפחות שאהרון השכין את השכינה בביתם, במשך עשרות שנים של עיסוק בשלום בית, כה רבה היתה הוקרתם לו על כך עד שהשתתפו כולם בהלווייתו ובאבל עליו.

לעומת זאת, בסוף ספר דברים מתוארת פטירתו של משה רבנו במילים "ויבכו בני ישראל את משה בערבות מואב שלושים יום" (דברים לד, ח). השינוי הבולט – לא כתובה המילה "כל". האבל על אהרון כלל את כולם ובאבלו כתובה המילה "כל", הואיל ואהרון השכין שלום בין כולם, בניגוד למשה, שאצלו לא כולם בכו והתאבלו.

רואים אנו שדרך הנהגת האדם צריכה להיות מכוונת למטרת שלום, כפי שעשה אהרון. הלל הזקן משרטט את הדרך האידיאלית, בה צריך לנהוג האדם, וכך אמר: "הוי מתלמידיו של אהרון אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבים לתורה" (אבות פרק א משנה יב). לשיטת הלל לא די **לאהוב** שלום, אלא יש **לרדוף** אחריו. שלום אינו מושג מאליו, יש להתאמץ רבות להשיגו.

בפרשתנו מצינו את אחד ממאפייני השלום, הלא היא **האחדות**. כשהגיעו בני ישראל במהלך מסעם במדבר למצב שבו לא היו מים לשתות, היתה תגובת העם נזעמת מאד (כ, י) כפי שכתוב "ויקהלו על משה ואהרן". בני ישראל התנפלו על משה בתלונות על הצימאון שנגרם להם מהמחסור במים.

בניסיון לחלץ את משה ממצב זה, הורה לו הקב"ה: "קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרון אחיך" (פסוק חי) כלומר, דבר ראשון שצריך לעשות – **לאחד את העם**, להקהיל אותנו לחטיבה אחת. מהי הטכניקה, איך עושים זאת? "קח את המטה", כלומר את מטה ההנהגה. השתמש בסמכות שהמטה מקנה לך, על מנת להקהיל את העדה ולאחד את העם.

איך מטיפים לאחדות? התשובה לכך: "אתה ואהרון אחיך", כשהעם יראה שאתה - משה ואהרון אחיך מנהיגים את העם במטה אחד, ללא מריבות, אלא מתוך אחדות ואהבת אחים למרות הבדלי האופי שביניכם, **זו דוגמא חיה, כיצד מנהיג צריך להתנהג.**